

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/655/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712211014
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712211014.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Márie Rišiaňovej a JUDr. Danice Kočíčkovej v právnej veci žalobcu: Ján B., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX O., O. X., občan SR, zast. advokátom: JUDr. Miroslav Kriška, Advokátska kancelária Rázusova 79, 977 01 Brezno, proti žalovaným: I/ V. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX X., I. W. XXXX/X, občan SR, II/ W. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX X., J. G. G. XXX/X, občan SR, obaja zast. advokátom: JUDr. Tomáš Rosina, Advokátska kancelária so sídlom Kukučínova 20, 974 01 Banská Bystrica, o určenie neúčinnosti darovacej zmluvy voči žalobcovi, na odvolanie žalovaných zo dňa 06. 08. 2013 proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 16C/130/2012-255 zo dňa 10. 07. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že darovacia zmluva uzatvorená dňa 26. 05. 2010 medzi daryňou S. B., nar. XX. XX. 1958, a obdarovanými - žalovaným v I/ rade V. B., nar. XX. XX. XXXX, a žalovaným v II/ rade W. B., nar. XX. XX. XXXX, predmetom ktorej je darovanie bytu č. XX na X.. poschodí, vchod č. X., v obytnom dome súp. č. XXX, na parc. CKN XXXX v k. ú. X., zapísaný na LV č. XXXX Katastrálneho úradu v Z. Z., Správa katastra X., pozostávajúci z troch obytných miestností s príslušenstvom a podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach 8280/594695, ktorej vklad bol povolený dňa 07. 06. 2010 pod V 433/2010, je voči žalobcovi právne neúčinná. Vo výroku súd zároveň uviedol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V dôvodoch rozhodnutia okresný súd konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že darovacia zmluva uzavretá medzi daryňou S. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., J. G. G. XXX/X, a obdarovaným V. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., I. W. XXXX/X a W. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., J. G. G. XXX/X, pod V 433/2010-626/2010 zo dňa 26. 05. 2010, predmetom ktorej je darovanie bytu č. XX na X.. poschodí, LV č. XXXX, pozostávajúci z troch obytných miestností s príslušenstvom a podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach 8280/594695, je voči žalobcovi neúčinná. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkyne S. B., oboznámením sa so spisom Okresného súdu Zvolen č. k. 14T/144/2003, zo spisom Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici, Správa katastra Detva V433/2010.

Ďalej bolo uvedené:

„Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je v plnom rozsahu dôvodná. Súd mal preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 14C 144/2003 zo dňa 02.07.2009 v spojení

s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici pod sp.zn. 16Co 343/2009-429 zo dňa 25.03.2010, ktorý sa stal právoplatným dňa 29.04.2010 bola S. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorá v tomto konaní bola vypočítaná ako svedkyňa, zaviazaná k povinnosti vyplatiť V. B., nar. XX.XX.XXXX - žalobcu sumou 7.800,57 EUR, a to v dvoch splátkach, v sume 3.900,28 EUR v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a druhú splátku v sume 3900,29 EUR do 300 dní od právoplatnosti rozsudku pod hrozbou straty výhody splátok z titulu vyporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Uvedenú sumu však ako dlžníčka žalobcovi neuhradila, a to ani čiastočne. Vyššie uvedený rozsudok sa stal právoplatným dňa 29.04.2010 a vykonateľným dňa 03.05.2010, pričom svedkyňa S. B., nar. XX.XX.XXXX následne dňa 26.05.2010 darovala svoj byt žalovaným v I/ a II/ rade, ktorí sú synovia žalobcu a svedkyňi S. B., nar. XX.XX.XXXX. Uvedená darovacia zmluva bola uzatvorená dňa 26.05.2010 medzi S. B., nar. XX.XX.XXXX, ako darcom a obdarovanými, a to žalovaným v I/ rade a žalovaným v II/ rade. Návrh na vklad bol na Správu katastra X. doručený a zaregistrovaný dňa 02.06.2010, pričom Správa katastra X. rozhodla o vklade tak, že vklad povolila dňa 07.06.2010 rozhodnutím V 433/10. Žalobca má teda voči svedkyňi S. B., nar. XX.XX.XXXX právoplatné súdne rozhodnutie, ktoré je vykonateľné a ktoré je vyššie uvedené. V rámci exekučného konania, ako mal súd v konaní preukázané, súdny exekútor JUDr. Kašínský pod sp.zn. Ex 124/2010 doposiaľ nevyhovol od svedkyňi S. B. uvedenému finančnému prostriedku, ktoré svedkyňa dobrovoľne žalobcovi v zmysle uvedeného súdneho rozhodnutia neuhradila. Samotná svedkyňa S. Paučová, ktorá bola v tomto konaní vypočítaná uviedla, že nemá finančné prostriedky nato, aby vyplatila žalobcu uvedenou finančnou sumou v zmysle uvedeného súdneho rozhodnutia. Súd mal teda v konaní preukázané, že žalobca je aktívne legitimovaný v konaní o neúčinnosť právneho úkonu, pretože ako veriteľ bol ukrátený napadnutým právnym úkonom, pričom súdu preukázal, že má voči dlžníkovi - S. B., vymáhateľnú pohľadávku v zmysle súdneho rozhodnutia. Žalovaní v I/ a II/ rade sú pasívne legitimovaní v predmetnom konaní, pretože mali z odporovateľného právneho úkonu prospech. Žalovaní v I/ a II/ rade sú, ako je už vyššie uvedené synmi žalobcu a svedkyňi S. B., teda sú blízkymi osobami v zmysle § 116 a § 117 Občianskeho zákonníka, tak vo vzťahu k žalobcovi, ako aj vo vzťahu k dlžníčke S. B.. V danom prípade úmysel ukrátiť veriteľa (žalobcu) sa predpokladá pri právnych úkonoch, ktorými boli veritelia dlžníka ukrátení a ku ktorým došlo medzi dlžníkom a blízkymi osobami a ktoré dlžník urobil v prospech týchto osôb. Žalovaní žiadali žalobu zamietnuť s tým, že nevedeli o úmysle svojej matky S. B., ukrátiť veriteľa dlžníka a rozhodnutie v zmysle ktorého bola S. B. zaviazaná k povinnosti vyplatiť žalobcu sumou 7.800,57 EUR, nepoznali a nemali o ňom vedomosť. Dôkazné bremeno teda s poukazom na ust. § 42a ods.3 Občianskeho zákonníka v danom prípade zaťažovalo žalovaných a bolo teda povinnosťou žalovaných preukázať súdu, že ani pri náležitej starostlivosti nemohli poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa. V danom prípade mali teda žalovaní nielen povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť a nadväzne aj dôkazné bremeno. Podľa názoru súdu však dôkazné bremeno žalovaní v uvedenom konaní neunesli, pretože súdu hodnoverným spôsobom nepreukázali tú skutočnosť, že nevedeli o tom, že ich matka S. B., ktorá bola v konaní vypočítaná ako svedkyňa má úmysel ukrátiť veriteľa - žalobcu. Žalovaní zhodne v konaní tvrdili, že nevedeli o rozhodnutí OS Zvolen 14C 144/2003 zo dňa 02.07.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 16Co/343/2009, z ktorého vyplýva povinnosť ich matky vyplatiť žalobcu a že sa o uvedenom rozhodnutí a o skutočnosti, že ich matka dlží žalobcovi finančné prostriedky, dozvedeli až nedávno, keď sa dozvedeli o uvedenom súdnom spore. V tomto smere, ako je už vyššie uvedené, neunesli dôkazné bremeno a hodnoverným spôsobom túto skutočnosť súdu nepreukázali. Navyše žalovaný v II/ rade nehovoril pravdu, keď tvrdil, že nemal vedomosť o uvedenom rozhodnutí, nakoľko ako súd zistil zo spisu 14C 144/2003 bol osobne prevziať za matku - svedkyňu S. B., kópiu rozsudku OS Zvolen č.k. 14C 144/2003 na základe splnomocnenia od S. B. zo dňa 26.05.2010, o čom je v uvedenom spise uvedený záznam. Takže tvrdenie žalovaného v II/ rade o tom, že nevedel o tom, že matka má vyplatiť žalobcu finančnou sumou, nie je pravdivé a v tomto smere teda žalovaný v II/ rade nehovoril pravdu. Taktiež podľa názoru súdu žalovaný v I/ rade vedel o tejto skutočnosti a jeho tvrdenie o tom, že o tom nevedel považoval súd za účelové.

V rámci konania súd skúmal aj tú skutočnosť, či k právnemu úkonu, ktorému žalobca odporoval, došlo v posledných v posledných troch rokoch, nakoľko sa jedná o prekluzívnu lehotu a na ktorú skutočnosť súd prihliada z úradnej povinnosti, pretože nárok na odporovanie zaniká, nepremlčuje sa. Uvedená lehota v danom prípade bola dodržaná, k úkonu došlo dňa 26.05.2010, pričom žalobu žalobca podal na tunajší súd dňa 16.07.2012".

Na zistený skutkový stav aplikoval súd ust. § 42a ods. 1 OZ, § 42a ods. 2 OZ, § 42a ods. 3 písm. a/ OZ.

Proti rozsudku odvolanie podali žalovaní. Navrhli rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobu zamietnuť. Uplatnili si zároveň náhradu trov právneho zastúpenia za konanie v prvom stupni a tiež za podanie odvolania. Tvrdili, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Žalovaný považujú za nesprávne, ak súd vyvodzuje záver, že by žalovaný v prvom rade vedel o predmetnom rozsudku (jeho obsahu a výroku) a to len z tej skutočnosti, že jeho brat (žalovaný v II/ rade) bol na základe plnej moci vyzdvihnúť predmetné rozhodnutie. V tomto smere preto ide len o dohad súdu, ktorý vôbec nezohľadňuje jasne preukázaný fakt, že sa žalovaný v I/ rade väčšinu roka zdržuje mimo územia Slovenskej republiky a teda nemôže mať vedomosť o súdnych sporoch svojej matky, nakoľko nemá čas sa problémami svojej matky zaoberať a ona svoje problémy s ním nerieši a ani sa mu s nimi nezdôveruje. Okresný súd poukázal iba na to, že žalovaný II/ bola za matku na základe plnomocenstva prevziať na Okresnom súde Zvolen rozsudok v konaní 14C/144/2003 a teda automaticky považoval aj svedectvo žalovaného v I/ rade za účelové aj napriek tomu, že nebolo žiadnym hodnoverným spôsobom preukázané, že by mal mať vedomosť o predmetnom rozsudku okresného súdu.

Žalovaní za ďalšiu dôležitú skutočnosť považovali, že svedkyňa Paučová oboznámila okresný súd na pojednávaní s informáciou, že podala návrh na obnovu konania vo veci vyporiadania BSM sp. zn. 14C/144/2003 na príslušnom súde. Podľa názoru žalovaných mal súd prerušiť konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c/ OSP a to až do doby, kým sa neskončí konanie o obnove konania a príslušný súd právoplatne nerozhodne o otázke vyporiadania BSM. V obnovenom konaní chce B. preukázať na nové skutočnosti a to zamlčovanie majetku zo strany žalobcu a preukáže aj to, že byt nemal byť zahrnutý do BSM. V prípade, ak bude S. B. úspešná a súd rozhodne, že nájomný družstevný byt by nemal patriť do masy BSM, tak predmetná žaloba, o ktorej okresný súd rozhodol napádaným rozsudkom sp. zn. 16C/130/2012 v prospech žalobcu bude bezpredmetná.

Žalobca sa k podanému odvolaniu vyjadril. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť a žiadal priznať trovy.

Namietal ak žalovaní I/ a II/ zhodne tvrdili a zavádzali súd, že údajne nemali mať vedomosť o rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 14C/144/2013 z 02. 07. 2004. Výpoveďou ich matky bola preukázaná nepravdivosť ich tvrdenia. Ich matka na priamu otázku súdu odpovedala a potvrdila, že žalovaných o existencii a obsahu dotknutého rozsudku informovala pred uzavretím darovacej zmluvy. Nepravdivé tvrdenie odporcu vyvrátil súd listinným dôkazom, pričom žalovaný II na priamu otázku súdu klamal zákonnú sudkyňu pri svojom výsluchu.

Žalovaní I/ bol usvedčený svojou matkou a navyiac so svojho účtu poukazoval prostriedky ako exekútorškému úradu tak aj priamo právnenému zástupcovi navrhovateľa. Pokiaľ ide o údajné vady konania, žalobca poukázal, že svedkyňa

„neoboznámila“ súd s návrhom na obnovu konania, ale to len nekonkrétne oznámila. Žalovaní I/ a II/ nedali súdu listinný dôkaz o podanom návrhu do skončenia dokazovania a ani nepodali procesný návrh na eventúálne prerušenie konania. Inak súd nebol a nie je povinný konanie prerušiť, najmä keď odporcovia robili priesťahy v tomto konaní, načo navrhovateľ poukázal.

Nie je tiež pravdivé tvrdenie žalovaného I/, že „sa väčšinu roka zdržiava mimo územia SR“. Jeho matka S. B. uviedla, že každé dva týždne je 2 -3 krát v X. a aj častejšie, nakoľko má malé dieťa, ku ktorému pravidelne chodí.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Žalovaní v odvolaní opätovne prednášajú tvrdenia, ktoré už zazneli pred súdom prvého stupňa najmä, že „nevedeli, že matkine právne úkony ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky priznanej na základe rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 14C/144/2003 zo dňa 02. 07. 2009 v spojení s rozsudkom krajského súdu Banská Bystrica č. k. 16Co/343/2009-429 zo dňa 25. 03. 2010, ktorý sa stal právoplatným dňa 24. 04. 2010 a vykonateľným dňa 30. 05. 2010.

Odvolanie však opomína skutočnosť, že dôkazné bremeno v tomto prípade spočíva na žalovaných a navyiac nepostačuje iba tvrdenie, že žalovaní nevedeli o matkinej povinnosti vyplývajúcej z rozsudku okresného súdu 14C/144/2003 zo dňa 02. 07. 2009, ale museli by preukázať, že úmysel ukrátiť veriteľa nemohli poznať ani pri náležitej starostlivosti.

Nestačí teda tvrdiť, že žalovaní o úmysle svojej matky nevedeli, ale musia preukázať, že ani pri náležitej starostlivosti o takomto úmysle vedieť nemohli. Naopak, v konaní to bol žalobca, ktorý preukázal skutočnosť, z ktorých možno dovodiť, že žalovaní o zámeroch S. B. vedeli.

Je pravdou, že S. B. na pojednávaní dňa 29. 04. 2013 pred Okresným súdom uviedla: „Chcem ešte súdu povedať, že som v piatok 26. 04. 2013 poštou posielala na tunajší súd obnovu konania v konaní 14C/144/2003". V tejto súvislosti nebolo nič iné uvedené a právny zástupca žalovaných neurobil ohľadom podaného návrhu na obnovu konania žiadny relevantný prednes ani návrh, ktorý by upriamoval smer dokazovania súdu prvého stupňa. Nemožno teda tvrdiť, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 205 ods. 2 písm. c) OSP).

O trovách odvolacieho konania krajský súd nerozhodoval a to s odkazom na ust. § 224 ods. 4 OSP. Prvostupňový súd si totiž vymienil rozhodnutie o trovách konania na čas po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku súdu prvého stupňa.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.